

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112011779
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112011779.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovaného A. H., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm.c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 09.04.2013 sp.zn. 2T/80/2012 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.12.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm.c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho nezaopatreného syna, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/174/2005 zo dňa 07.01.2008 s právoplatnosťou 15.08.2008 tak, že je povinný prispievať na výživu svojho syna H. H., nar. XX.XX.XXXX sumou 33,19 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. H., bytom F. X. G. XXX, si úmyselne v mieste bydliska ani všade inde svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplní, čím mu za obdobie od mesiaca 26. septembra 2011 do 09.04.2013 vznikol dlh na výživnom vo výške 597,42 Eur, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 4T/31/2011 zo dňa 23.08.2011 s právoplatnosťou 08.09.2011 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona; obvinený napriek existencii vyživovacej povinnosti si prácu aktívne nehľadal, neprejavil o svoje dieťa žiaden záujem a z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu.

Za to súd obžalovanému podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písm.m/, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písm.a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že poškodená ho pripravila o značnú sumu peňazí, keď zo spoločného účtu kde ukladali spolu peniaze, vybrala značnú časť peňazí z ktorej polovica bola jeho a ktorá by hravo dlžné výživné uhradila. Na verejnom zasadnutí požiadal krajský súd o odročenie s tým, aby mu bola daná šanca aspoň 4 mesiace, aby sa mohol zamestnať v zahraničí a aby si potom svoju vyživovaciu povinnosť mohol plniť.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolaací súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ mohol podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a tak zistil, že okresný súd rozhodol správne a v súlade so zákonom.

V postupe okresného súdu neboli zistené žiadne chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku. Okresný súd opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku, a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba a I. stupňový rozsudok.

Súd I. stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

I podľa názoru krajského súdu vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný si úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť a tento protiprávny stav udržuje dlhodobo a to i v súčasnom štádiu konania o odvolaní obžalovaného. Túto skutočnosť i na verejnom zasadnutí potvrdila svedkyňa H. H. ktorá uviedla, že obžalovaný ani v súčasnosti neprispieva na riadne výživné.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/31/2011 zo dňa 23.08.2011 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, pričom výkon trestu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba na 3 roky. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.09.2011 pričom skúšobná doba plynie do 08.09.2014. Dĺžne výživné na deti je v celkovej sume 3.342,38 Eur. Z ďalších listinných dôkazov najmä zo správy zo Samsung - Electronics Galanta vyplýva, že obžalovaný v období od 26.09.2011 do 21.08.2012 neposlal žiadosť o zamestnanie, ani po preverení databáz personálnych agentúr, nezistil existenciu pracovného pomeru obžalovaného.

Rovnako zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante vyplýva, že bol obžalovaný v evidencii o zamestnanie vedený od 12.11.2007 do 29.01.2008. Z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu s úradom. Zo správy Obecného úradu vo Y. vyplýva, že obžalovaný je ženatý, ale býva u rodičov, pričom je dobrovoľne nezamestnaný.

Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný má v registri 3 záznamy, posledný je z roku 2011.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku v celom rozsahu.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu a uložil obžalovanému trest, ktorý je v súlade so zásadami pre ukladanie trestov. Pri ukladaní trestov okresný súd dôsledne zhodnotil spôsob spáchania skutku osobou obžalovaného ako aj jeho doterajší spôsob života, ako i možnosť nápravy, prihliadajúc pritom na prítomnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a berúc do úvahy aj účel trestu pričom správne rozhodol, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace nepodmienečne, pričom priťažujúcou okolnosťou pre obžalovaného je skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/65/2005 pre § 215

odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 5 mesiacov pričom pre výkon trestu bol zaradený do I. nápravno výchovnej skupiny. Predmetný trest však bol vykonaný väzbou.

Okresný súd správne postupoval, keď obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to i napriek tomu, že síce vo výkone trestu bol v I. nápravno výchovnej skupine, avšak tento trest vykonal väzbou.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani porušenie zákona ani vo výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného A. H. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.